

तस्मिन् शकुनौ बद्धौ युगपत् सहचारिणौ । तावुपादाय तं पाशं जग्मतुः खचरावुभौ ।
 तौ विहायसमाक्रान्तौ दृष्ट्वा शाकुनिकस्तदा । अन्वधावदनिर्विन्ना येन येन स गच्छतः ।
 तथा तमनुधावन्तं मृगयुं शकुनार्थिनं । आश्रमस्थो मुनिः कश्चिद्दर्शय कृताङ्गिकः ।
 तावन्तरीचगौ शीघ्रमनुयान्तं महीचरं । श्लेकेनानेन कौरव्य पप्रच्छ स मुनिस्तदा ।
 विचित्रमिदमाश्चर्यं मृगहन् प्रतिभाति मे । स्वमानौ हि खचरौ पदार्तरनुधावसि । २४६०
 ॥ शाकुनिक उवाच ॥ पाशमेकमुभावेतौ सहितौ हरतो मम । यत्र वै विवदिष्येते तत्र मे वशमेव्यतः ।
 ॥ विदुर उवाच ॥ तौ विवादमनुप्राप्तौ शकुनौ मृत्युसन्धितौ । विगृह्य च सुदुर्बुद्धौ पृथिव्यां संनिपेततुः ।
 तौ युध्यमानौ संरब्धौ मृत्युपाशवशानुगौ । उपसृत्यापरिज्ञातो जग्राह मृगहा तदा ।
 एवं ये ज्ञातयोऽर्थेषु मिथो गच्छन्ति विग्रहं । तेऽमित्रवशमायान्ति शकुनाविव विग्रहात् ।
 सम्भोजनं सङ्कथनं सम्प्रश्रोऽथ समागमः । एतानि ज्ञातिकार्याणि न विरोधः कदाचन । २४६५
 ये स काले सुमनसः सर्वे दृढानुपासते । सिंहगुप्तामिवारण्यमप्रष्टव्या भवन्ति ते ।
 येऽर्थं सततमासाद्य दीना इव समासते । श्रियं ते सम्प्रयच्छन्ति द्विषद्भ्यो भरतर्षभ ।
 धूमायन्ते व्यपेतानि ज्वलन्ति सहितानि च । धृतराष्ट्रोऽलुकानीव ज्ञातयो भरतर्षभ ।
 इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि यथादृष्टं गिरौ मया । श्रुत्वा तदपि कौरव्य यथा श्रेयस्तथा कुरु ।
 वयं किरातैः सहिता गच्छामो गिरिमुत्तरं । ब्राह्मणैर्देवकल्पैश्च विद्याजम्भकवार्त्तिकैः । २४७०
 कुञ्जभृतं गिरिं सर्वमभितो गन्धमादनं । दीप्यमानौषधिगणं सिद्धगन्धर्वसेवितं ।
 तत्रापश्याम वै सर्वे मधुपौतकमाचिकं । मरुप्रपाते विषमे निविष्टं कुम्भसन्धितं ।
 आशीविषैरक्ष्यमाणं कुबेरदयितं भृशं । यत् प्राप्य पुरुषो मर्त्योऽप्यमरत्वं नियच्छति ।
 अचक्षुर्लभते चक्षुर्दृष्टो भवति वै युवा । इति ते कथयन्ति स ब्राह्मण जम्भसाधकाः ।
 ततः किरातास्तदृष्ट्वा प्रार्थयन्तो महीपते । विनेष्टुर्विषमे तस्मिन् सर्पे गिरिगङ्गरे । २४७५
 तथैव तव पुत्रोऽयं पृथिवीमेक इच्छति । मधु पश्यति समोहात् प्रपातं नानुपश्यति ।
 दुर्योधनो योद्धुमनाः समरे सव्यसाचिना । न च पश्यामि तेजोऽस्य विक्रमं वा तथाविधं ।
 एकेन रथमास्थाय पृथिवो येन निर्जिता । भीष्मद्रोणप्रभृतयः सन्त्रस्ताः साधुयायिनः ।
 विराटनगरे भग्नाः किन्तु तत् विस्मृतं तव । प्रतीक्षमाणो यो वीरः क्षमते वीक्षितं तव ।
 द्रुपदो मत्स्यराजश्च संक्रुद्धश्च धनञ्जयः । न श्रेष्येयुः समरे वातयुक्ता द्वाभ्याम् । २४८०
 अङ्गे कुरुष्व राजानं धृतराष्ट्र युधिष्ठिरं । युध्यतोर्हि द्वयोर्युद्धे नैकान्तेन भवेज्जयः ।
 इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि यानसन्धिपर्वणि विदुरवाक्ये त्रिषष्टोऽध्यायः ॥ ६३ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ दुर्योधन विजानीहि यत् त्वां वक्ष्यामि पुत्रक । उत्पथं मन्यसे मार्गमनभिज्ञ द्वाध्वगः ।
 पञ्चानां पाण्डुपुत्राणां यत्तेजः प्रजिहोषसि । पञ्चानामिव भूतानां महतां लोकधारिणां ।
 युधिष्ठिरं हि कौन्तेयं परं धर्ममिहास्थितं । परां गतिमसंप्रेत्य न त्वं जेतुमिहार्हसि ।